

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Χημικός πολιτισμός

Στιχομυθία μεταξύ οικοκυράς και μαννάβη στη Δημοτική 'Αγορά.

—Τὸ σταφύλι εἶναι ραντισμένο;

—"Ὁχι ὄχι, εἶναι ἐντάξει.

—Σίγουρα;

—Σίγουρα! Δηλαδή, πρέπει νὰ τὸ πλύνετε προτοῦ τὸ φάτε.

—"Ἄρα εἶναι ραντισμένο.

—Ξέρω κι' ἐγώ; 'Αφήνουν καὶ τίποτα ποῦ νὰ μὴν τὸ ραντίσουν.;

'Ἡ νοικοκυρὰ σκέφτηκε λίγο, ζύγισε στὸ μυαλὸ τῆς τὴν κατάσταση, κούνησε τὸ κεφάλι κι' ἀποφάσισε νὰ πάρει τὸ σταφύλι.

—Θὰ τὸ πλύνω καλά, θὰ βάλω καὶ σκόνη νὰ τὸ σαπουνίσω.

—Καὶ μήπως ἡ σκόνη εἶναι καλύτερη κυρία μου; Κι' αὐτὸ χημικό... "Ἴσως καὶ νὰ βλάπτει περισσότερο.

'Ἡ γυναίκα πῆρε συλλογισμένη τὸ ραντισμένο σταφύλι καὶ τίς ραντισμένες φορμόζες τὰ ἔβαλε στὴ τσάντα πλάϊ στὶς κιτρινωμένες ἀπὸ τὰ χημικὰ λιπάσματα ντομάτες καὶ στὸ ταισμένο μὲ χημικὲς τροφὲς κοτόπουλο καὶ ξεκίνησε γιὰ νὰ ἐφοδιάσει τὴν οἰκογένεια τῆς μὲ φρέσκα τρόφιμα.

Σιγά, σιγά, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε, ὁ χημικὸς πολιτισμὸς εἰσέβαλε στὴ ζωὴ μας. Τρῶς κρέας καὶ λῆς πῶς δὲν μυρίζει πιά κρέας, τρῶς αὐγά καὶ γὰ σιχαίνεσαι, τρῶς φρούρα καὶ νιώθεις πῶς κάτι δὲν πάει καλά, τρῶς ὄσπρια καὶ ξέρεις πῶς κι' αὐτὰ ἀνεπτύχθησαν, μὲ τὴ χημεία.

Θὰ μοῦ πῆτε ὁ ἄνθρωπος πάει μπροστά, ἡ ἐπιστήμη ἀπλοποιεῖ τὴ ζωὴ του ὁ παραγωγὸς βρίσκει εὐκολίες. Καὶ στὸ κάτω κάτω δὲν εἴμαστε τὸ μόνο μέρος τῆς γῆς ποῦ παρουσιάζει αὐτὸ τὸ φαινόμενο. Εἶναι παγκόσμια κατάσταση.

Σύμφωνοι, σύμφωνοι! Πιστεύω στὴν πρόοδο, πιστεύω στὰ καλά τῆς ἐπιστήμης. Κάποτε ὅμως σκέφτομαι πῶς ἴσως νὰ τὸ παρακάνουμε στὴ χρῆση τῆς. Μπορεῖ νὰχῶ λάθος, ἀλλὰ φοβᾶμαι πῶς ὁ ἄνθρωπος χωρὶς νὰ τὸ καταλάβει πληρώνει ἀκριβὸ τίμημα γιὰ τίς διευκολύνσεις ποῦ τοῦ παρέχονται. Τὸ πληρώνει μὲ τὴν υἰεῖα του, τὸ πληρώνει μὲ τὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴ φύση, τὸ πληρώνει μὲ τὴν ἀμβλυνση τῶν αἰσθήσεων ποῦ λέγονται ὄσφρηση καὶ γεύση.

Καλὴ ἡ ἐπιστήμη ἡ χημεία. Οἱ σοφοὶ ὅμως ἡμῶν πρόγονοι ἔλεγαν μεταξύ ἄλλων. «Πᾶν μέτρον ἄριστον». Ἐμεῖς ἀντιστρέφουμε τὴν ἐννοια τοῦ γνωμικοῦ καὶ λέμε «Πᾶσα κατάχρησις ἀρίστη».

Καὶ θάρθει μιὰ στιγμὴ ποῦ λαχταροῦμε μιὰ μικρὴ γωνίτσα γῆς, λιπασμένη μὲ ἀγνή κοπριά ὅπου νὰ φυτεύουμε τὰ κρεμμιδάκια μας, νὰ φυτέψουμε τὰ κρεμμιδάκια μας τίς πιπεριὲς καὶ τίς ντομάτες μας ἐνῶ δίπλα δυὸ τρεῖς κοτούλες ταισμένες μὲ κριθᾶρι καὶ πίτουρα νὰ γεινοῦν μυρωδάτα φρέσκα αὐγά, καὶ μιὰ κατσίκια ποῦ βόσκει χορταράκι καὶ μᾶς δίνει παχὺ γάλα. "Ἡ μήπως κάνω λάθος;